

יוםספ זיסדי ורזאל

1576

נערך ויוצא לאור ע"י "זיסדי דזשף ורזאל" [בהשתתפות כולל "חוני המעגל"]
העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום ז' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כז' מר חשון התשע"ז

הגאולה

בת שלום

שבת ה' תשרי ה-תשפ"ו
פרשה: וילך
הפטרה: שובה ישראל
צום כיפור
ביום חמישי
התחלת הצום יום רביעי
בשעה: 18:15 סיום הצום
יום חמישי בשעה: 18:44
ר"ת בשעה: 19:36

הדלקת נרות - 18:11
צאת השבת - 19:02
ר"ת - 19:44

הדלקת נרות בשבת הבאה 18:01

זמן	זמן
5:20	5:14
5:27	5:21
6:37	6:33
12:29	12:32
12:59	13:02
18:22	18:31

אגודת אגודת

כאילו לא נוצרת

בעיירה אחת חי יהודי בטון, שלא הצליח
בשום דבר. הכומר המקומי הניח שהוא יהיה
טורף קל, ותחל לפתותו להמיר את דתו,
כשהוא מבטח לו עולם ומלואו. היהודי היה
חלש אופי והתפתה.
עברו הימים, והתברר לו שנשאר קרח מכאן
ומכאן. מהתברר היהודי התנתק, ואילו
הנוצרי איבדו בו עניין לאחר שהתנצר. בליל
יום הכיפורים נכנס בצעדים מהוססים לבית
הכנסת ונעמד להתפלל.
תמור היהודים: מה למומר בבית הכנסת?
"יום הכיפורים נעדר גם ליהודים כמובן",
חשב האיש.

"זאת מניין לך? שאלוהו. והוא השיב: "הנה",
במחזור יש תפילה שכתבה במיוחד עבורי:
"אלוקי, עד שלא נוצרתי - איני כדאי, ועכשיו
שנצרתי - כאילו לא נוצרתי..."

העלון לרפואת
מנשה בר דוד וברוריה
מרת אחותי זינה בת רחל
ולע"נ תמי' ח' שלום בר שמוחה ז"ל
חמותי מרים בת רחל ע"ה
הרוצה להקדיש את העלון או חלקו
בטל... 052-5079555

קריאת התורה ביום כיפור היא תאור עבודת
אחרון ביום הכיפורים כמשכן ונסמכת לסיפור מות בני אהרון.
ונסמכו יחד כדי להקיש מה עבודת אהרן כהן במשכן מכפרת, כך
מות צדיקים מכפרת. (ראה רש"י במדבר, פרשת חוקת). בפרשת
"וילך" הנקראת סמוך ליום הכיפורים, אנו קוראים על מיתתו של
משה. "ויאמר ה' אל משה הן קרבו ימך למות". ובהמשך משה
בעצמו מבשר את "בשורת המוות" לעם ישראל. מיתת צדיקים
מכפרת - וזהו קשר הפרשה ליום הכיפורים. קשר נוסף לפרשת וילך
והסמיכות ליום כיפור הוא הגאולה והתשובה. אמנם מצד מותו של
משה יש משום בשורה רעה, אבל מצד גאולתו של ישראל יש משום
בשורה טובה. על משה נגזר לא לעבור את הירדן ועליו למות לפני
שבני ישראל עוברים את הירדן, ואין משה יכול למות אלא ביום בו
נולד והוא ז' באדר, ו-40 שנות ישראל במדבר נגמרו בט' באב. לכן
כשהגיע היום בו נתמלאו ימיו ושנותיו של משה, בישר להם את
הבשורה ששוב לא יעכב כניסתם לארץ כנען.

לכל הדעות, הגאולה תלויה בתשובה. עם ישראל יחזור בתשובה
בזמן הגאולה. אולם השאלה היא האם התשובה תנאי לגאולה או
שיכולה להופיע בטרם הושלם מהלך התשובה בעם ישראל?

בפרשת נצבים מתוארים תהליכי הגאולה והתשובה "והשבות...
ושב ה' אלוך את שבותך... וקבצך... והביאך אל הארץ...
וירשת... וזל' את לבבך... "אנו רואים שהתשובה והגאולה הם
תהליכים המשולבים זה בזה. רק בסוף תהליכי הגאולה והתשובה
מגיע עם ישראל לתשובה שלמה, תשובה אל ה', תשובה אל אהבה
ודבקות. בערבוב של הגאולה והתשובה יש משום הדרגתיות
המוליכה אותנו עד לסיום הגאולה והתשובה השלימה.

זכינו ואנו נמצאים כעת בסיום שלבי הגאולה, לא נרשה לאף אחד
לעצור אותה, ובעזרת ה' נגיע מיום כיפורים זה לחתימה טובה,
גאולה ותשובה שלימה.

גמר חתימה טובה

שכרו של קדיש"י

ספרו של

"ביתו של המוכר שוכן לא הרחק מכאן", הרהר יחזקאל לעצמו, "סביר
להניח, כי ניסים כבר הגיע אל המקום, קנה מה שקנה, ובוודאי לא
השאיר לי שום דבר בעל ערך. נראה כי אין עוד טעם בהליכתו".

"ובכל זאת", הרהר לעצמו במחשבה שניה, "אלך ואראה, אולי נשאר
שם דבר מה עבורי. זה מוטב מאד לחזור בידיים ריקות".
ממחשבה למעשה צעד יחזקאל לכיוון ביתו של המוכר, והלה קידם את
פניו במידע הידוע לו.

"חברך כבר היה כאן לפני כמה דקות". אמר בעל הבית, "מכרתי לו
כמה חפצים, וזהו, לא נשאר לי עוד כלום. הוא לקח את הכול במחיר
מוזל".

"לא נשאר לך כלום?" חקר יחזקאל באכזבה.

"בעצם", כך המוכר, "נשאר לי דבר מה. יש לי כאן עוד כמה בגדים
ישנים, שאין לי בהם חפץ. ניסים לא רצה לקנות אותם. הוא טען שאין לו
מה לעשות בהם. אבל אתה אולי תהיה מעוניין בהם".

"הבגדים" שעליהם דיבר המוכר דמו יותר לסמרטוטים. יחזקאל לא
התפלא על שניסים בחר להשאיר אותם אצל המוכר ולא לסחוב אותם
עמו, גם לא בחינם.

ואף על פי כן, ולו כדי לא לצאת בידיים ריקות הוא התמקח על מחירם
של בלואי הבגדים, קנה אותם בכמה פרוטות ויצא לביתו.

שעה קלה לאחר מכן, כאשר פרס בביתו את תיפוריו של אחד הבגדים,
במטרה להפוך אותו לסמרטוט נטול קפלים, נעתקה נשימתו לרגע מבין
התיפורים נשרה אבן חן קטנה, בוהקת ונוצצת.

"מה זאת?" התפלא יחזקאל, "אבן חן? מרגלית? או שמא אולי מדובר
בסתם אבן צבעונית חסרת ערך? עלי לבדוק זאת".

והוא נטל את אבן החן בין אצבעותיו ומיהר אל הצורף, שהתגורר לא
הרחק מביתו.

הצורף נטל את האבן בין אצבעותיו, קירב אותה לעיניו וסקר אותה
במיומנות.

"זו היא אבן חן אמיתית", קבע לבסוף, "לא מן היקרות והנדירות ביותר,
אבל אמיתית ויקרה". "ומה שוויה?" חקר יחזקאל בלב הולם. "חמישים
דינרים", השיב הצורף.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "חזון" תתחבן בימים: א - ה פלא... 052-5079555

לוח שנה

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 17 ש"ח.
כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 12 ש"ח.
הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251 הכמות מוגבלת

מנויים: לקבלת העלון חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

הלכות

הלכות הנחת תבשיל על האש מערב שבת על מנת
שיתבשל בשבת (שהיה)
והלכות חימום תבשיל בשבת (חזרה)
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

חימום תבשיל בשבת על אש מכוסה או פלאטה חשמלית

לא. אסרו חכמים להחזיר בשבת תבשיל על גבי כירה שיש בה גחלים בוערים, על מנת לחממו, ואפילו הוא מבושל כל צרכו, ואפילו היא כירה גרופה וקטומה, דהיינו שגורף את כל הגחלים מחוץ לכירה, או שביסה כל הגחלים באפר, אלא אם כן בתנאים מסויימים, וכמו שאמרנו במסכת שבת (דף לח ע"ב).

ופוסקי הדורות האחרונים נחלקו בדין החזרת תבשיל מבושל כל צרכו על גבי פלאטה חשמלית, או על גבי אש מכוסה בטס של מתכת, אם אף בהם צריך את התנאים להחזרת תבשיל בשבת, ולהלכה נראה כדלהלן:

תבשיל שהוא מבושל כל צרכו, והוא תבשיל יבש, כגון בשר מבושל או אורז או פתיתים או ירקות מבושלים וכיוצא בזה, (ועיין בהלכה ברורה סימן שיח סעיף פח והלאה איזה תבשיל מוגדר כתבשיל יבש. והיינו כשהתבשיל מבושל "כולו" כל צרכו, ואין די בכך שרובו מבושל כל צרכו, וכן בכל פרטי הדינים שיבוארו להלן, היינו כשהתבשיל מבושל כולו כל צרכו. ויש להזהר בזה מאוד), מותר לחממו בשבת על גבי פלאטה חשמלית שאי אפשר להגביה או להנמיך בה את החום, או על גבי אש – של גז או של כיריים חשמליות – שהיא מכוסה בטס של מתכת, ואפילו התבשיל צונן לגמרי, ואפילו אם אותו טס של מתכת יש בו נקבים.

והיינו אפילו אם היה התבשיל מונח במקרר מיום ששי. וכל שכן אם היה התבשיל מונח בליל שבת על גבי האש, והורידוהו מן האש בשבת, ורוצים לחזור ולחממו שוב על גבי פלאטה חשמלית או על גבי אש מכוסה. והיינו בין למנהג הספרדים ובין למנהג האשכנזים. (ולענין פלאטה חשמלית שיש בה כפתור להגבהת או להנמכת החום, עיין להלן בסמוך).

וכל זה אינו אלא לענין תבשיל יבש, אבל תבשיל לח, כגון מרק וכיוצא בזה, שהוא מבושל כל צרכו והסירוהו מעל גבי האש, ורוצים לחזור ולחממו בשבת על גבי פלאטה חשמלית או על גבי אש מכוסה בטס של מתכת, למנהג הספרדים ועדות המזרח אין להקל בזה אלא אם כן נתקיימו שני תנאים, (בנוסף על כך שהתבשיל כולו מבושל כל צרכו), האחד, שהתבשיל עורנו חם כשיעור חום שהיד סולדת בו, והשני, שאחר שהסירו אותו מעל האש לא הניחוהו על גבי קרקע.

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל זטאתכם" פירש רבינו עובדיה ספורנו זצ"ל: עיצומו של יום הכפורים גורם ל"כפרה", שעניינה הקטנת החטא וריכוכו, (כי כפרה היא לשון קינוח, והוא כנקיון הראשוני שלפני הכיבוט). אבל אז יש לגשת בתפלה לפני ה' ולהרבות בוידוי, כדי שהחטא יימחה לגמרי. וזהו שנאמר "כי ביום הזה יכפר עליהם (כדי) לטהר אתכם מכל חטאתכם, (וזה יקרה כאשר) לפני ה' תטהרו".

"ויתן אהרן על שני השעירים גורלות" כתב רבינו יוסף הכהן זצ"ל מאלקעא שבמרוקו, בספרו "שופריה דיוסף": "שני השעירים גורלות" – סופי תיבות "תלים", רמז לקריאת מזמורי תהילים בכל שעה פנויה ביום הכיפורים.

"אהרן על שני השעירים" – ראשי תיבות גימטריא "עשו", לומר שעל ידי קריאת מזמורי התהילים מבטלים את כח המקטרג, הסי"מ שרו של עשו. ועל שם זה נקראו פרקי התהילים בשם "מזמורים", שהם מזמרים, קוצצים וכותרים כמזמרה את המקטרגים החוסמים את הדרך בעד התפילות מלעלות ולפעול טוב בעדינו.

"והיתה זאת לכם לזוהת עולם" פירש רבינו חיים ויטאל זצ"ל: "זאת", היינו כל פרשת היום, הגורלות והשעיר המשתלח, הקטורת לפני ולפנים, בקודש הקודשים, ומה שעיצומו של יום מכפר – כל אלו הם "חוקה", בלא טעם המובן לפי קט שכלנו, הכל מעוגן בשורשי הבריאה ובחביוני עולמות עליונים. ואין עלינו אלא לעשותו בזמן שביית המקדש קיים, ולאמרו בתפילת המוסף בקיימנו בכך "ונשלמה פרים – שפתינו", וכל התיקונים הראויים ייעשו עבוננו בגבהי מרומים.

"וכל אדם לא יהיה באוהל לכהן" – וכל אדם – אמרו בירושלמי במסכת יומא: "וכל אדם – אפילו המלאכים שנאמר בהם ודמות פניהם פני אדם, לא יהיו באוהל מועד". וכתב על כך רבינו בחיי ז"ל: "ומה נהדר כהן גדול במעלה הגדולה הזאת, עד שאפילו חיות הקודש מפנים לו מקום לעבודתו, כדי שיכנס לפני המלך ויעבדנו ביחידות, כי מלאך ה' צבא-ות הוא".

"כי ביום הזה יכפר עליכם"

פירש המקובל האלוקי רבינו מאיר פפריש זצ"ל: יום הכיפורים, יום קדוש הוא בעצמותו. על הפסוק "ימים יוצרו ולו אחד בהם", דרשו חז"ל שמכל הימים בשנה, בחר הקב"ה לחלקו את יום הכיפורים הקדוש. יום זה ספוג כל כך ברחוניות, בקדושה ובטהרה, שבכוחו ועל ידו מתכפרים העוונות. וזהו שנאמר "כי ביום הזה, על ידי היום הזה, כוחו וסגולתו, יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתכם".

"כי ביום הזה יכפר עליכם"

כתב הגאון רבי רחמים יוסף מאמאן זצ"ל, בספרו "חירגא דיומא": כידוע, המילה "כי" משמשת לעיתים בלשון "אם". ואמרו חז"ל, שאין יום הכיפורים מכפר אלא על השבים המאמינים בכפרותו.

וזהו שנאמר "כי ביום הזה יכפר עליכם", היינו אם תאמינו שביום הזה יכפר עליכם, אזי "לפני ה' תטהרו".

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל זטאתכם"

דרש רבינו עזריה פיג'ו זצ"ל בספרו "בינה לעתים": טהרת הכפרה ביום הכיפורים, כמוה כטהרה במקוה. מטהר הוא – אך בתנאי שהאדם יבא לתוכו, יכנס מכימיו ויטבול בו כל כולו. כך יום הכיפורים מכפר – למי שבא, בשערי בית הכנסת ועומד לפני קונו בתפלה בשרון לב וחרטה גמורה. וזהו שנאמר: "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתכם", אך בתנאי אחד, והוא "כי לפני ה' – תטהרו", לפני כפרתו של ה' תבואו אתם בנכונות להטהר.

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל זטאתכם"

פירש רבינו חיים ויטאל זצ"ל, גדול תלמידי האר"י הקדוש זיע"א, שפסוק זה מחובר לפסוק שלאחריו: "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתכם", לפני ה' תטהרו – בתנאי שתשמרו את דיני היום וחוקיו: "שבת שבתון היא לכם, ועניתם את נפשותיכם, חוקת עולם". כלומר, בתנאי שלא יעשו ביום זה מלאכה וישבתו כליל מעבודתה, ויענו את הנפש בצום מכניסת היום הקדוש ועד צאתו (כי עיקר כפרתו היא בעת תפילת נעילה לעיתותי ערב) ואז יהיה היום למחילת עוונות, כפרה וסליחה.

"הם קטגור"

לבוש לבנים, מעוטר בטלית, עומד רבי לוי יצחק לפני התיבה. יום הכיפורים. רבי לוי יצחק מסתכל בפני המתפללים.

הם עומדים ורעים מפחד ים הדין. ליבו של ה' לוי יצחק מתרומם ומתמלא רחמים. הוא התחיל להתחנן לפני הקב"ה לפקוד את עמו בפקודת ישועה ורחמים. כאשר היה רבי לוי יצחק מגיע, בליל יום הכיפורים, אל הפיוט "אמנם כן יצר סוכן בנר", היה שואג בקול את המלה "סלחתני". וכאשר הגיע לחרוז "הם קטגור וקח סגור מקומו", היה מזדקק ומשמיע קריאה נוקבת. כל המתפללים רעדו בשעת תפילתו של רבי לוי יצחק. הוא עצמו היה מתכוון ימים אחדים לפני המועד להשתק את הקטגור ולחיות סניגור במקומו. פעם אחת, בערב יום הכיפורים, כאשר כל הקהל כבר עמד בבית הכנסת, מצפה לתפילת "כל נדרי", התחיל רבי לוי יצחק לשוטט בבית הכנסת, לעבור מספסל לספסל, מסתכל לפנים, מצוין לאחור...

מה הרב מחפש בדיוק עכשיו? התפלאו כולם. ומישו אפילו שאל: "אני מחפש יהודי אחד שהשתכר – ואינו מוצא". ומיד עבר רבי לוי יצחק לפני התיבה, מדבר אל בוראו: ראה איזה עם בחרת לך... הרי הצטינו לאכול לשונות בערב יום הכיפורים. אילו הצטנו על זה הגויים הם היו מוטלים, לפנות ערב, שיכורים. ועמך ישראל עומדים לבושי לבן רועים לפניך. עכשיו, רבנו של עולם, אמור "סלחתני".